

ЖЕНСКИ СВѢТЪ

сѢ

ПРИТУРКА „ДОМАШНЯ“, ПЕРИОДИЧЕСКО СПИСАНИЕ, РЕДАКТИРАНО ОТЪ ЖЕНИ, ЗА ГОСПОЖИ И ГОСПОЖИЦИ.

Списанието излиза дваждъ, на 1 и 20,
а притурката веднѣждъ, на 10 число
въсѣки мѣсецъ.

Директорка: ТЕОДОРА Г. НОЕВА

Годишенъ абонаментъ
прѣдплатимъ.

I. На списанието:

За България 5 лева

„ странство 6 „

II. На списанието съ

притурката:

За България 7 лева

„ странство 9 „

Абонати се записватъ
направо въ дирекцията на
списанието и въ всички
тѣ телеграфо-почтен. стан-
ции изъ княжеството.

Оплаквания за нере-
довно испращане листа
приматъ се само въ рѣ-
стояние на единъ мѣсецъ
отъ издаванетоъ му.

Пратенитъ за публику-
ване ръкописъ назадъ се
не връщатъ.

Писма и ръкописи, не-
подписани и неозначаващи
мѣстожителството на до-
писницата, не се прие-
матъ.

Писма неплатени не се
приматъ.

Всѣкакви обявления, от-
носящи се до госпожи и
госпожици, публикуватъ
се въ последната страни-
ца за 30 стот. редътъ.

За постоинни обявления
особени условия.

Писма, ръкописи и пари се испращатъ до: Дирекцията на Женския Свѣтъ улица Войнишка № 122

Съдържание:

Христосъ възкресе! — Женски поминѣкъ и училищата за него по Европа. — Една лекция за медицинското образование на женитѣ. — По отпразднуванетоъ 30-годишната на българската журналистика и честотанното паметта на основателя ѝ Фотинова. — Обществено-литературно течение на женския въпросъ у насъ. — Книги и списания. — Корреспонденция. — Обявления. — Чюдотворства. — II. въстие.

Христосъ възкресе!

Дто двѣ думи, които съдържатъ най-великитѣ дѣла; думи най-сиаеителни за човѣческия родъ; думи най-радостни, съдържанието на които човѣчески уми никогато не можеше да си въобрази; думи, въ които се заключава величието на нашата религия; думи, на които се тя основава. Трѣбвало е да умре и да възкресе Христосъ, за да занечата чрѣзъ своята смъртъ и възкресение отпечатъка на божествеността върху създадената отъ него религия, височината отъ великитѣ аксони и дълбоката философия на която никой, и най-великиятъ философъ човѣкъ не е можалъ и не може да достигне. Истина е, че и прѣди Исуса Христа се явихъ мнозина дълбокоучени философи, паметта на които и до днешния день се почита; философи, които се мжчихъ да откриятъ правия пътъ за човѣка; обаче тѣхнитѣ учения бѣхъ непълни, защото тѣ бѣхъ хора несъвършени; (трѣбваше самъ Богъ да слѣзе въ че-

ловѣчески образъ, да прѣтърпи всичкитѣ най-ужасни мъки, да умре за насъ и най-сетитѣ да възкресе!) Той не ни учи да водимъ жбѣ за жбѣ и око за око, нѣ да любимъ единъ другъ и да прощаваме нашитѣ грѣшници. Той ни учи, че не сме случайна играчка на природата; не сме смѣстени безъ назначение, които слѣдъ смъртта си да загинѣтъ, като другитѣ неодушевени прѣдмѣти, нѣ че единъ день ще дадемъ счетъ на дѣлата си като хора съ *свободна воля* и съ *права*. Неговата религия на освободи отъ съмнѣния, материализма и страха на смъртта; за ежщиския християнинъ смъртта вече никакъ не е грозна, защото той знае, какво го очаква слѣдъ нежъ. Чистата обаче и непорочната християнска религия, споредъ думитѣ на Пакова, е това: «да нагледваме сирачетата и вдовицитѣ въ утѣшеніето имъ, и да назимъ себе си неосквернени отъ свѣта» (Пак. гл. I — 27). Направѣте това, драги читатели, и ще видите, колко голѣмо вътрѣшно удоволствие ще си усѣтите, колко ще бъдете доволни отъ себе си. И най-върлий неприятель на християнството ще усѣти това удоволствие, обаче ще му е срамъ да го искаже; и той непрѣмѣнно вътрѣшно чувствува значението на великденския день, може би даже и той въ тѣзи дни да е посѣтилъ и черковата

като се оправдавалъ, че върши това отъ любопитство. Нъ когато ще дойде онази последна и страшна за него смъртъ; когато вече ще се отдѣли отъ този свѣтъ; когато той вече, като стоящъ по близу къмъ вѣчността, ще види, какъ се растуригъ отъ основата бившиятъ неговъ материалнистически убѣждения! тогава, колко той ще се раскайва, колко ще повика свещеника, за да си исповѣда грѣхветъ, тъкмо тогава, когато единъ ежщиски християнинъ най-спокойно ще прѣдаде Богу душата си! Блазъ! на тия, които живѣятъ споредъ исканията на християнството.

Женский поминъкъ

и училищата за него по Европа.

(Продължение отъ 6-я бр. 42 стр.)

Освѣтъ тия отъ правителството или отъ общинитъ учредени училища, въ всичкитъ търговски градове на Франция служатъ специални търговски женски училища. Въ Лионъ повече отъ 30 год. вече съществува едно търговско женско училище, което искарадо до сега повече отъ 10,500 ученички. Директорката на това училище, Г-ца Лукенъ е въ сжщоврѣме и инспекторка на женскитъ търговски училища въ Хавръ, Руенъ, Амьенъ, Лиль, Болония, Елбефъ и Дижонъ. Освѣтъ това има безбройни женски дружества, които съ частни вносове и помощи сж учредили женски занаятчийски и търговски училища.

Всички свършвили тия училища се прѣдпочитатъ отъ мъжетъ по всичкитъ клонове на търговската или счетоводната служба. Числото на женитъ чиновници — особено счетоводители — при французскитъ желѣзници, споредъ статистиката на 1887 год., е 21200. Тия при пощитъ и телеграфитъ възлизатъ до 10000. Французската Банка числа 200 чиновници жени. Кредитната банка (Crédit Foncier) числа 266, а Лионската Кредитна банка (Crédit Lyonnais) брѣи 150 жени служащи.

Частнитъ писалища, банкитъ, търговскитъ учреждения занимаватъ съ стотини хиляди жени, освѣтъ онѣзи, които работятъ за своя смѣтка при съирузитъ или родителитъ си или сж владѣтелки на собствени търговски кжщи. Въ Парижъ само 7000 жени иматъ свои търговски заведения и работятъ съ милиони; такъва една

жена, учредителка на най-голѣмото търговско учреждение въ Франция — на Bon-Marché-то е била г. Boucicault, която е умрѣла прѣди нѣколко години.

Въ магазинята на тѣзи жена, на която животътъ билъ живото доказателство за способността и търговския духъ на жената и на която благодарното завѣщание може да се счита като данъ на признателностъ къмъ работата, работятъ въ дненешъ день 500 продавачки жени, които честно и достоѣнно си печелѣтъ хлѣба. Въ Louvre, Printemps и други търговски магазини женитъ взематъ връхъ надъ мъжетъ, като оживотворяватъ и повдигатъ търговията въ Франция.

Кой посѣтител или коя посѣтителка на тия търговски заведения въ Франция не е похарчилъ тройна или четворна сума отъ онѣзи, която бѣ въ намѣрение да похарчи? «Вижте и това» ви кззва оная млада и хубава парижанка, а въ сжщо врѣме ви прѣдстави всичкитъ търговски видове въ отдѣленнето ѝ, като ви расправя съ извъиредно красноречие за прѣимущества на стокитъ си; още тя ви поднася столъ и широнъ и продължава да пѣе, догдѣто неусѣтно си купите толкова нѣща, колкото не сте желали нитога да купите.

Нъ и ако не купите нѣщо, усмивката не изчезва отъ розовитъ ѝ устни. Урежда си отдѣленнето и повтаря сжщото на друга мющерпика, винаги неуморима, неисчерпима отъ заранъ и до вечерь. Тя говори къмъ коллегитъ си и къмъ мъжетъ благородно и достоѣнно; тя знае до толкова да уважава себе си, щото и най-грубий мъжъ прѣдъ неѣ става страхливъ и срамежливъ.

При всичко че тя работи тѣи цѣли 12 часа, обаче продължава да е жива, здрава и весела. Печеното месо, питателната супа и доброто вино съставляватъ редовната ѝ храна.

А това нѣщо не става само въ Франция. Женитъ, които въ Англия живѣятъ съ своя работа, възлизатъ до два милиона, а и самата най-малка Гладстонова дъщеря, Елена, била назначена за учителка въ Newham College прѣзъ 1880 год. Споредъ последната статистика въ Англия 700000 върху 879173 вдовици жени живѣятъ съ своя работа и честно си поддържатъ семействата.

(Слѣдва).

Една лѣция за медицинското образование на женитѣ.

(Продължение.)

Специфическитѣ особености на женската природа съставляватъ едва твърдѣ малка прѣчка за нужното изпълнение на лѣкарскитѣ длъжности, тъй като повечето жени—лѣкари, оставатъ вънъ отъ брачни животъ и за това могатъ напълно да посветятъ силитѣ си на своето призвание.

Противниците на медицинското образование на жената се придържатъ за това мнѣние, че жената, като се занимава съ медицината, губи достойнството и привлекателността си. Малко значи, че дѣйствително, пъкъ и никому не влиза въ работата, ако би жената и да е намислила да се откаже отъ тия качества, но и на практика не може да се потвърди това по отношение къмъ всичкитѣ учачи се. Напротивъ, самъ проф. Müller знае много жени, които сѣ свършили съ успѣхъ своето медицинско образование и при това никакъ не сѣ изгубили, ни своето достоинство, нито привлекателността си.

Способна ли е жената да приложи на практиката добититѣ отъ нежъ теоретически свѣдения?

Противниците на женското образование утвърждаватъ, че жената, благодарение на своитѣ послаби умствени способности — не е въ състояние да приложи своитѣ знания съ такъвъ успѣхъ, както мъжътъ, че тя за всѣкога ще си остане повече повърхностна и по малко самостоятелна въ това отношение. Окончателното рѣшение на този въпросъ, трѣбва да прѣдоставимъ на бъдещето: до сега въ Швейцария има твърдѣ малко практикующии жени-лѣкари, което, безъ съмнение, прѣчи, за да направимъ, каквото и да било заключение по тѣзи точка. Като най-добъръ критеріумъ, тукъ би могли да ни послужатъ, наистина, рускитѣ жени-лѣкари.

Трѣбва ли да се откриватъ за женитѣ специални медицински училища или да се працатъ на съвмѣстно обучение въ общитѣ университети?

Прѣдъ видъ на това, опитътъ чрѣзъ съвмѣстното обучение, направенъ въ Швейцарскитѣ и Американски университети, дава напълно утѣшителни резултати, трѣбва да признаемъ, че откриванieto на специални женски школи съ необходимитѣ лаборатории, музеи, болнични отдѣления и пр. би повлѣкло слѣдъ себе си напълно непроизводително голямо пратхосвание на парични срдѣства. Страхуванieto за развалата на нравствеността при съвмѣстното обучение, не само че сѣ напълно неоснователни, нѣ може рѣшително да се каже, че отъ това врѣме, отъ както женитѣ наедно съ мъжетѣ слушатъ курсоветѣ по медицината, отъ лекциитѣ на профессоритѣ сѣ изчезнали ония блуткави подигравки и остротѣ, съ които сѣ изобилювали въ доброто старо врѣме. Всѣки прѣдмѣтъ може смѣло да се чете и въ присѣствието на жени, като се избѣратъ прилични изражения и туй ни най-малко

не ще поврѣди на смисълъта на прѣподаваната наука.

Нуждни ли сѣ жени лѣкари? — Въ Германия има сега до 16,000 лѣкари, изъ които много, даже и сега, иматъ твърдѣ незначителна практика. По нѣкои съображения, може да се допусне, че числото на лѣкаритѣ тамъ слѣдъ 10 години трѣбва да се удвои. Затова въвлечанieto на женитѣ въ конкуренция (Sic. ред.) би било нежелателно. По нѣмъ страни, гдѣто както напр. въ Турция, женитѣ оставатъ безъ всѣкаква лѣкарска помощъ, при смѣстуванието само на мъже-лѣкари, лѣчението отъ които нѣмъ се забранява отъ корана. За такива страни, женитѣ лѣкари се явяватъ като смѣдишко благодѣние. Освѣнъ това, лѣкаритѣ мъже нѣма защо да се страхуватъ отъ твърдѣ голяма конкуренция отъ страна на женитѣ, тъй като лѣкарската служба не прѣдставлява голяма привлекателностъ за слабото женско сщество и жената не ще издържи конкуренция съ мъжа, на когото публиката има по голямо довѣрие, ако не въ всѣко отношение, то поне по отношение на извършванieto на труднитѣ операции.

Слѣдъ това, като се докоснѣ до въпроса за това, че не трѣбва да се откриватъ и специални женски гимназии, и че по-добъръ е да се направи опитъ за допусканне на дѣвцитѣ въ смѣстующитѣ вече мъжки классически (humane) гимназии, проф. Müller, завърши речта си съ думитѣ:

«И тъй, да се приспособимъ къмъ измѣнитѣ условия на врѣмето. Женитѣ исчатъ за себе си само по-голяма свобода; тѣ скромно желаятъ само правата на труда.»

Такива сѣ резултатитѣ, до които е докарала професора Müller'a неговата дългогодишна педагогическа дѣятелностъ. Наистина, съ нѣкои отъ неговитѣ мнѣния може и да не се съгласимъ на други страни, на прѣдмѣта би могло да се погледне и отъ по широка точка зрѣние, но ний ще си позволимъ тукъ да се докоснемъ само до една точка. Като непрѣмѣнно условие за постѣпване въ университетъ професоръ Müller постави прѣдварителното классическо (humane) образование, при което той посочва на смѣстующитѣ вече классически (humane) гимназии, въ които по негово мнѣние трѣбва да добиватъ подготовка и дѣвцитѣ. Като се съгласяваме напълно съ професора Müller'a въ това, че подготовката на женитѣ въ даденото врѣме е неудовлетворителна, при все това ний не можемъ да признаемъ за достатъченъ прѣдлагаемия отъ него исходъ; поне за лица, които желаятъ да постѣпятъ въ медицински факултетъ. Классическитѣ гимназии въ този видъ, както тѣ смѣстуватъ сега, сѣ далечъ отъ да удовлетворятъ идеала, за достиганieto на който трѣбва да се стрѣмимъ. Нито механическото заучаванне на латинскитѣ и грѣцки вокабули*), нито пъкъ изучаванieto на граматическитѣ

*) Чуждитѣ думи съ приложение на тѣхното значение въ Русскій прѣводъ.

правила, сѣ способни да научатъ да разбираме законитѣ на природата или да развижатъ наблюдателността, която е толкова необходима за настоящия лѣкаръ. Не, откриванieto на нови гимназии по образа на съществуващите би трѣбвало да ни радва (*vide supra*), а да се способства (подпомага) за коренното прѣобразованіе на всичката система въ смисълъ на естествено научно и истинско хуманното направление.

Реф.

Bern. XII 9. 93.

Изъ в. «Воспитанія» пр. В. К. Владева.

По отпразднуването 50 годишнината на българската журналистика и чествуването паметта на основателя ѝ Фотинова.

Тукъ помѣстваме полученитѣ въ Дирекцията ни покана и программа за отпразднуване 50-годишнината на българската журналистика и за чествуването паметта на основателя ѝ Фотинова.

ПОКАНА.

Съгласно чл. 3-й отъ програмата за отпразднуване 50 годишнината на българската журналистика и за чествуване паметта на основателя ѝ Фотинова, на 10-й Юлий тая година ще се свика въ гр. София единъ Сѣборъ отъ български журналисти и писатели, който ще има за цѣль да размисли върху подобренieto и напредъка на българската журналистика.

Въ този Сѣборъ ще могатъ да участвуватъ като членове всички лица, които сѣ работили или работятъ въ областта на българската литература и журналистика.

Умоляватъ се всички отъ тяхъ, които желаятъ да участвуватъ въ този Сѣборъ, да съобщятъ имената и адреситѣ си най-късно до 1-й Май тая година. Писмата трѣбва да се адресирватъ до прѣдсѣдателя на общия комитетъ г-нъ М. Балабановъ.

Програмата на Сѣбора и другитѣ подробности по свикването ще бѣждатъ съобщени съ особенни писма до ония, които ще заявятъ въ горния срокъ, че ще участвуватъ въ Сѣбора.

София, 14-й Мартъ 1894 година.

Отъ общия комитетъ.

ПРОГРАММА

За отпразднувание 50 годишнината на българската журналистика и за чествуване паметта на основателя ѝ Фотинова

(Прнета отъ вѣстникаритѣ и писателитѣ въ София въ събранията имъ на 12, 16, 20, 24 и 28 Февруарий 189. г.)

1. Празникътъ ще стане на 10-й Юлий т. г.

Бѣльжка. Тая дата се избра, за да могатъ да взематъ участие и учителитѣ и ученицитѣ, които прѣвъ това врѣме ще бѣждатъ свободни отъ занятия.

Въ този день ще има въ всичкитѣ градове на България молебени и мѣстни народни тържества, споредъ програмата, която ще се изработи отъ распоредителния комитетъ.

2. Ще се приготви отъ особенъ редакционенъ комитетъ и ще се издаде въ споменъ на Фотинова единъ историко-литературенъ сборникъ отъ оригинални произведения на български писатели, който ще се прѣсне на всекъждѣ изъ България и ще се почне да се продава въ деня на празника.

Сборникътъ ще се състои отъ 10 — 12 печатни коли и ще се продава съ една най-умѣренa цѣна.

За отпечатването на сборника ще се иска пособие отъ г-на Министра на Народното Просвѣщение.

3. По случай на празника, ще се свика въ столицата единъ Сѣборъ отъ български журналисти и литератори, за да размисли върху подобренieto и напредъка на българската журналистика.

За свикването на Сѣбора ще се погрижатъ съвмѣстно распоредителний и редакционний комитетъ, а числото на засѣданията му ще бѣде опрѣдѣлено отъ самия Сѣборъ.

4. На 10-й Юлий ще се постави паметна плоча на къщата въ Самоковъ, въ която се е родилъ основателътъ на българската журналистика Фотиновъ.

Полаганнето на плочата ще стане по особена программа.

Общественно-литературно гечение на женския въпросъ у насъ.

(Продължение).

III.

Другъ животъ живѣемъ ний сега отъ 17 години насамъ. Новий ни политически животъ създаде и нови обстоятелства. Този ни политически животъ, като свободна държава, съ свои учреждения и наредби измѣни и измѣнява и економическитѣ, и общественитѣ, и умственитѣ ни интереси. Отъ борба да заживѣемъ свободенъ животъ испаднахме въ борба да живѣемъ за положение. Между това, да бждешь свободенъ чловѣкъ и това да бждешь чловѣкъ съ положение, създаде се голѣма разлика. Днесъ нѣма борба за свобода, а борба за положение или, по партизански да кажемъ, борба за кокала. Отъ друга страна нѣкъ на насъ ужасно влияе западъ съ всичкитѣ негови добри и лоши страни. Борбата за кокалъ кажи че почти, се е възвела въ принципъ, тъй като всички политически партии, които се броѣтъ у насъ виждатъ въ завземаннето на властѣта едно срѣдство, за да подобрѣтъ положението си, ако ли не да създадѣтъ и уяло бюрократическо съсловие въ всичкитѣ му възможни форми. Друго яче стои борбата за свобода и независимостъ. Тя става безпринципна и тутки ли не че тя не минава като течение на скърби, унижения и разочарования. Така горѣдолу може да се каже за нашия политически свободенъ животъ погледнато обективно на него.

Каква е днесъ жената? Какъ е прѣработена тя отъ новия ни политически общественъ животъ? Въ обществото какви понятия се иматъ за неѣ, кога негдѣ стане дума за жена и за женски въпросъ? Какъ се гледа на женското въспитание и образование отъ обществото? Кѣмъ какви цѣли и назначения се свежда живота на жената като политическа личностъ, като общественна личностъ, като гражданка, като семейна глава и най-послѣ като майка и на общество, и на отечество? Какъ стои женственостѣта като символъ на отечествения идеалъ и като амблема на отечествения животъ, отечественната свобода и независимостъ? Още прѣдъ много други такива въпроси можемъ да се исправимъ да мислимъ и да отговаряме. Най-послѣ на какво дереже е паднала жената? Да бжде членъ на държавата и обществото; да ѣж наказ-

ватъ законитѣ еднакво съ наказанието, което се прѣдписва на мъжа, като прѣстѣпница; а сжщитѣ закони да ѣ отказватъ всѣкаква работа въ държавата и обществото като способенъ членъ. Това е една несправедливостъ, която ачикъ се вижда отъ всѣки чловѣкъ съ отворени очи. Това е възмутително, това е ужасъ отъ неправда и противъ това искренний, свѣстний, развитий чловѣкъ трѣбва да отговори — съ голѣмо възмущение на душата.

Като какво нѣщо има внесено въ нашата литература прѣзъ врѣмето на свободния ни политически животъ, което въ тоя или оная смисълъ да повдига женскитѣ сили на висотата на своето умствено нравствено и материално положение? Като какво нѣщо има внесено въ неѣ, което да служи като разработка за жената, което да ѣ въздига при тая или оная нейна служба ама било то само въ кръга на дома? Какви гаранции вижда или по добръ намира за себе си, за своя животъ, въ сегашното течение и развитие на държавний ни и общественый ни животъ? Какви подобрения намира въ този или онзи успѣхъ на политическата и обществената дѣятелностъ, когато за неѣ всичко това е чуждо и въ всичко това неѣ ни най-малко не ѣ дадено възможностъ да се мѣни? Въ какво се е подобрилъ нейний животъ по отношение развитието и напрѣдка на нашата книжнина, когато въ неѣ можешъ да видиши всѣкаквъ чинитѣ умъ, но едва ли нѣщо свѣстно относително сѣдбата и живота на жената? И най-послѣ разни лекоумни, нѣ учени глушци, щомъ дойде дума за жената, ще искажѣтъ всичкия си умственъ капиталъ въ полза на това, че жената е дълго-носа плиткоума и че тя нѣма способностъ за нищо друго освѣнъ за вѣчно кокорство — вѣченъ робъ.

Трѣбва ли жената да живѣе въ вѣчна подчиненостъ подъ мъжа и трѣбва ли тя вѣчно да бжде чужда отъ намѣсата въ държавнитѣ и общественитѣ дѣла? Трѣбва ли тя да измѣни сегашнитѣ си отношения които ѣ опрѣдѣля домѣтъ и родителитѣ ѣ, за измѣненнето на които сега ѣж прѣсѣдѣва и обществото, и държавата, и всички чловѣшки закони? Трѣбва или не, това е дѣло на бждещето. Въ сегашно врѣме и учени, и невежи еднакво се съгласяватъ въ възгледѣтѣ си за жената и нейний човѣшки животъ. И учений, и невежата гледатъ на жената като прѣдметъ на стопанивание, като свое животно, което да храни, да поѣ, да облича само да му гледа

бжщата и да ражда дѣца, за отхраната и въспитанието на които да му мисли бащата. Тѣй си е. И днесъ голѣмъ глушецъ е онзи, който иска да отрича настоящето положение на жената за нѣкакво си по хубаво. А че какво ли ще бжде това по хубаво положение? Жената трѣбва да се покорява на мъжа, а нѣкъ мъжътъ да обича жената. И помислете си животъ! На менъ да не позволяватъ да обичамъ, а да ми позволяватъ да се покорявамъ и на кого? На тогози, който ме обича. А който ме обича само да ме обича, и да не иска друго въ своята си обичъ освѣнъ моята снага и моята подчиненостъ. Въ тѣзи отношения освѣнъ че нѣма никаква логика, но погледнато психологически, това е едно насилствено извърщане на човѣшката природа, което психологически не може да се оправдае; а пъкъ отъ общественна страна никакъ невъзможно да се откажатъ тѣзи сраснали робски отношения на женитѣ къмъ мъжѣтѣ. Откажайте това, колкото щете и съ каквито щете философии и теории, то си е така въ сегашния ни животъ. (Слѣдва.)

Книги и списания

получени въ Дирекцията ни.

Библиотека, книга I, Пловдивъ. I и II кн. на Библиотека се намира за продажъ въ книжарницата на Хр. Г. Дановъ. Пловдивъ и въ тая на К. Г. Самарджиевъ въ Солонъ. Цѣна на I книга е 1 л. и 50 ст., на II — 10 ст. 1894 г.

Ветеринарна сборка, мѣсечно списание по ветеринарната медицина и скотоводството, год. III, бр. II и III София 1894 г. Годишния абонаментъ 6 лева.

Моденъ-листъ, мѣсеченъ журналъ, год. I, № 3, Севлиево, годишния абонаментъ 10 лева.

Юридически прѣгледъ, издава въ редакцията на Ст. С. Бобчевъ и М. Ив. Маджаровъ, Пловдивъ, г. II, кн. VII и VIII 1894 г., годишния абонаментъ 12 л.

Войнишка сборка, год. I, кн. X и XI, издава учебното бюро при военното Министерстество София, годишния абонаментъ 5 лева.

Утро, мѣсечно литературно-научно иллюстрирано списание, год. II, кн. 2, Силистра 1894 г. Годишния абонаментъ 8 л.

Цѣлина, селско мѣсечно списание за стопанство, поминъкъ, наука и книжнина, год. III, кн. IV, Пловдивъ 1894 г. Годишния абонаментъ 5 лева.

Учителски брѹнаръ, научно въспитателенъ вѣстникъ, год. III, бр. 14, и 15. Редакторъ-издатель Ч. Поповъ, Руссе 1894 г. Годишна цѣна 4 лева.

Българска сборка, списание за книжнина и обществени знания, год. I, кн. IV, Пловдивъ 1894 г. Годишния абонаментъ 10 лева.

Свѣтлина, журналъ за наука, искусство и индустрия. Мѣсечно иллюстрирано списание. Издава всѣки мѣсець, год. IV кн. III и IV, 1894 г. Годишна цѣна 15 л.

Аристиппески Свѣтъ, год. III, бр. 4, годишна цѣна 3 лева. Издава методистката епископална миссия, Руссе, 1894 г.

Изворъ, иллюстрирано ученическо списание, годишна цѣна 6 лева, Руссе 1894 г.

Наставления за младата майка, практическо ръководство⁹ за отглеждане малки дѣца. Отъ D-г Е. Chatelain. Прѣвелъ отъ французски Н. Доспѣвски. Пловдивъ 1894 г., цѣна 50 ст. Прѣпоръчваме тая книга на всичките майки.

Юридическо списание, издава Г. Згуревъ, А. Каблешковъ и Д-ръ М. Шишмановъ, год. VI, кн. III, София 1894 г. Годишна цѣна 10 лева.

Дѣтинска почивка, год. III, кн. VII, Силистра 1894 г. Годишна цѣна 2 лева.

Алеково цѣптенце, прикаска отъ А. Т. Аксаковъ, издадена за подарѣкъ на абонитѣ на «Дѣтинска почивка». Прѣвелъ отъ Русски Д. Тончевъ, Силистра, цѣна 20 ст.

Младина, научно-забавителенъ вѣстникъ съ картини за младежите отъ двата пола, год. III, кн. VIII, Казанлъкъ 1894 г. Годишна цѣна 2 лева.

Звѣздица, мѣсечно иллюстрирано списание за дѣца. Редакторъ Н. Бѣловъждовъ, год. III, кн. III, годишна цѣна 2 л. София 1894 г.

Отчетъ за състоянието и дѣятелността на Сухиндолско читалище «Гръзвеностъ» за 1893 г. г. Сухиндолъ, Тѣри. Окр.

Свѣтъ, мѣсечно списание за всѣкого, издава книжовни комитетъ, год. II, кн. II—III, София 1894, годишна цѣна 2 лева.

България безъ Евреи? периодическо списание по политико-икономията и търговията. Редакторъ-издатель Н. Митакъвъ, цѣна 30 ст. София.

Православенъ проповѣдникъ, Редакторъ-издатель П. С. Доброплодний, год. II, кн. II и III, Самоковъ 1894 г. Годишна цѣна 2 лева.

Основно училище, мѣсечно педагогическо списание за училищна практика и педагогическа литература. Редакторъ Т. П. Митевъ, Ломъ 1894 г. I, бр. IV. Цѣна му за първото шестмѣсечие е 2 л. 50 ст.

Корреспонденция.

Г-н и Г-а Конст. Минчевъ *Разгово*, Ст. Иванова *Видинъ*, Гр. П. Груевъ *Казанлъкъ*, Г. Маркова *Елена*, Поруч. Василевъ, Поруч. Додрадиневъ *Търново*, Женско Друж. «Майчина Любовь» *Кюстендилъ*, П. П. Колевъ *Тутраканъ*, Поруч. Шумковъ *Вратца*, Анг. подп. Маринова *София*, Ек. Икономова *Вратца*, Друж. «Китка» *Манастирище*. Получихме стойността на едногодишното течение на списанието.

Ст. Иванова *Видинъ*. Получихме 7 лева за стойността на списанието заедно съ притурката за 1893 г., молимъ и за останалитѣ 50 ст. — Г-нъ Майоръ Димитриевъ *Ямболъ*. Получихме 8 лева т. е. 1 левъ повече отъ абонамента си.

Г-нъ Юр. Пв. Маровъ подарява едно годишно течение на списанието, заедно съ притурката отъ 1893 г. на Библиотеката на Дѣв. учил. *Карлово*.

Г-а А. Юрдановичъ *София*. Получихме стойността на едногодишното течение на списанието заедно съ притурката за 1893 г. — Друж. «Свѣтлина» *Руссе*. Съобразихме се съ писмото Ви, съгласи сме. — Г-а Я. К-ва *Ст.-Занора*. Пратѣте статията да ѝ прегледаме и ще Ви отговоримъ. — Г-а Е. Н. В. *Пльвенъ*. Ще Ви отговоримъ. — Г-нъ Д. М-ский *Тулча* и Ив. П. *Свищовъ*. Вѣрѣте останалитѣ саземляра. — А. Дѣкинъ *Тукъ*. Съобщѣте ни сѣждинското си име, иначе не ще се зема подъ внимание.

Г-н и Г-а Г. Стояновъ *Бургасъ*, Ст. Петрова *П.-Пазаръ*, Г. Петковъ *Тетевенъ*, Подпор. Желѣзовъ *Сливенъ*, Х. Д. Стояновъ *Ст.-Занора*, Друж. «Свѣтлана» *Руссе*, П. Сѣбосва *София*, Пл. Пеневъ *Гандъ*, Е. Вълчева *Пльвенъ*, Ел. Г. Узунски *Пловдивъ*, С. Андрѣева *Т.-Пазарджикъ*, Ив. Ив. Поповъ *Свищовъ*, Малосиянски *Тулча*, Р. Маринова *Пльвенъ*, А. Х. Давидова *Гори-Орѣховица*. Писмата Ви заедно съ пари за Алманаха получихме, благодаримъ.

Г-н и Г-а П. П. Колевъ *Тутраканъ*, Ив. П. Шекеровъ *Свищовъ*, Ан. Подполковникъ Маринова, А. П. Юрдановичъ *София*, Е. Икономова *Вратца*, Батоловъ, П. Д. Ганевъ, Д.

Василевъ Стевена, Ст. Иванова Видина, М. Д. Стерева Пловдив, С. Сливкова Ст.-Загора, З. Г. Сотирова Пловдив, Н. Боевъ Варна, П. В. Димова, А. Д. Лешникова Ямбол, Дѣв. Друж. «Китка» Панагюрище, Зл. Парашкевовъ, Хр. Ханджиевъ Ловеч. Получихме стойността на Алманаха.

Г-а А. М. М. Търново. Ще се помѣсти.

ОБЯВЛЕНИЯ

НОВА СВѢТЛИНА и ЗДРАВΟΣЛОВИЕ

всѣмѣсячно списание

Тягува малко изслѣдванитѣ проявленія на душата и указва безвредни здравословни начини. Едното за четвърта, и другото за втора година ще излизатъ наедно подъ горното двойно заглавие, въ същи форматъ и коли (три и половина за книжка) и съ таково съдържание:

I. Статии по медунизма, сомнамбулизма, телепатията и пр.

II. Статии по спиритическото обяснение на явленията и нравствената му страна.

III. Интересни фактически съобщения.

IV. Статии по здравословието (игиена, магнетизъмъ, внушение, гидротерапия и пр.)

V. Интересни примѣри по лягуването.

VI. Разни спиритически и здравословни новини.

Читаящата публика ще е доволно запозната съ списанието и това, което съдържа, та, мислимъ, излишно ще бжде да се простираме въ разяснения.

За четвърта година

Абонаментъ | 5 лева за въ България | прѣдплата.
| 6 лева за въ странство |

б) ПОДЛИСТНИКЪ

ЯДЕЦЪ.

Марико почтено го изслушала, а послѣ като въздъхнала печално и като взела да става отъ своето мѣсто, каза:

При всичко че азъ не знамъ, на кое отъ изброенитѣ отъ този мъдрецъ животни себе си, бѣдната да оприлича, — на пчелата не съмъ, а на кучето, на коня и на злата и хитра котка не желая, — нъ азъ мисля, че поне зъедно мога се уподоби на пчелата — то е въ това, че азъ се погрижихъ, колкото можахъ, за утолвяването на вашия гладъ, и моля ви да направите тѣзи честь, както на мене, така и на моя мъжъ, за да вкусите отъ нашата трапеза въ градинския къшкъ. Заповѣдайте.

Тя го завела въ къшка, гдѣто била приготвена богата и изобилна закуска. Къшкътъ обвитъ отъ всѣкъдъ съ асма, освѣтъ прѣдната страна, гдѣто се бѣше развлекълъ необикновено миризливъ жас-

ЕКОНОМИЧЕСКИ САПУНЪ

НА

ХР. ИВ. РИЗО,

награденъ съ златенъ медалъ въ I то Българско Земледѣлческо-Промышленно Изложение въ Пловдивъ.

Прѣпочитайте винаги сапуна, който къмъ едната страна носи бюста на П. Ц. В. Фердинандъ I Български князь, а къмъ другата — надписа: сапунена фабрика, първо качество — Христо Ризо, Варна.

LE FOYER

DOMESTIQUE

JOURNAL pour la FAMILLE

Publie chaque semaine des articles inédits sur tout ce qui intéresse le cercle de la famille: éducation, morale, hygiène, économie domestique. Il vient d'inaugurer un service timbrologique destiné à rendre d'excellents services aux amateurs. Il fait également une large place à des productions littéraires de nature à délasser en instruisant. Sa tendance et son esprit le recommandent tout spécialement aux mères de famille et à la jeunesse. Il peut être mis entre toutes les mains et chacune de ses années représente un cadeau d'étrennes aussi utile qu'attrayant, sous forme d'un beau volume de plus de 600 pages, relié dans un emboîtement spécial.

L'abonnement est de 6 fr. pour l'année et 3 fr. pour 6 mois

Demander à M M Attinger Frères, Neuchâtel, des livraisons specimen gratuites

минъ. Наоколо цвѣтели асени и бѣли трайдафили и други цвѣти.

Стѣбловетъ на къшка биле исписани съ много свѣтли бон, дюшето било мряморно, наоколо широкъ аленъ мнидеръ, а на сръдата шадърванъ, който силно пехвърлялъ снопъ отъ младенчова вода. Марико заповѣдала нарочно зиради господина да го лусаятъ (шадървана). На сѣла бохча, прѣвъ пътъ извадена изъ сандѣка имало множество различни ястия и пития и по сръдата на вепчкото — прѣвъсходно агне напълнено съ дребни стафиди и кедрови орѣхи.

Овощката билъ също различна. А бѣлитѣ черепи смѣсени съ тъмни, за хубостъ биле свързани на дълги китки на подобие на гроздовитѣ чепки.

Младия философъ и прѣкрасната госпожа били заедно съ голѣмо удоволствие и на края на обѣда кога вече старото вино, което било за този особенъ случай извадено отъ избата, развеселило мрачния гостеникъ, Марико подновила понапрѣдшния разговоръ:

ИЗВѢСТІЕ.

Като обявяваме тукъ резултата на теглената лотария на Алманаха на Ж. Свѣтъ, съобщаваме на тия, които сж спечелили, да ни пратѣтъ билета си въ прѣпорѣчено писмо, като го придружаватъ и съ пощенскитѣ разноски споредъ стойността на спечелившитѣ се прѣдмѣти, за да имъ ги проводимъ, или пъкъ да упълномощатъ нѣкого тукъ за да имъ ги прѣдадемъ.

№ 44	печели	№ 6
« 468	«	« 3
« 1089	«	« 13
« 1380	«	« 36
« 1186	«	« 16
« 1383	«	« 31
« 101	«	« 2
« 1363	«	« 9
« 1898	«	« 1
« 219	«	« 40
« 93	«	« 7
« 894	«	« 37
« 320	«	« 32
« 876	«	« 11
« 1143	«	« 18

— Артѣкъ, казала тя, — пакъ не за едни само женски пороци ни прѣдава исторіята на чловѣческия родъ. Били сж примѣри и за добродѣтели . . . не е ли тъй?

Мѣдрецътъ се усмихналъ и ѣ казалъ на туй любезно :

— Че и този женоненавистникъ, който сравнилъ женитѣ съ различни животни, уподобилъ е пъкъ нѣкои на пчелата. — Зарадъ васъ, кирия Мариго, може да се каже двойко : по трудолюбнето и кѣшовничеството ваше, вие сте именно тази всеполѣзна и драгоцѣнна пчеличѣа, на която този древенъ мѣжъ въздѣвалъ хвала : по вашата хубость и миловидность, напротивъ виѣ сте подобни на една отъ тия възхитителни и пѣстрокрили пеперудки, които хвърчатъ въ тѣзи минута изъ цвѣтущи и благоухающи едемъ на вашата градина ! О ! кирия Мариго, какъ трѣба да е щастливъ вашиятъ мѣжъ ! ! . . .

Мариго го поблагодарила за похвалитѣ, срамежливо съ наведени надоло очи, и като станала излѣзнала бърже и заповѣдала на слугитѣ по-скоро да раздигатъ отъ масата

Тѣ раздигали и дали на гостенина кафе на сребърна тава и наргиле.

№ 303	печели	№ 23
« 327	«	« 20
« 1343	«	« 24
« 1479	«	« 15
« 389	«	« 34
« 254	«	« 8
« 338	«	« 10
« 1650	«	« 14
« 1977	«	« 29
« 1676	«	« 12
« 1407	«	« 35
« 715	«	« 22
« 1177	«	« 30
« 1117	«	« 19
« 529	«	« 4
« 350	«	« 26
« 82	«	« 5
« 1150	«	« 33
« 873	«	« 28
« 132	«	« 38
« 106	«	« 21
« 16	«	« 39
« 676	«	« 25
« 218	«	« 27
« 864	«	« 17

Той захваналъ да пуши, като се услужвалъ на приятния шумъ на шадравана, на шумолението на гоститѣ дървета въ градината и на веселото кротко пѣние на птицитѣ.

Мариго скоро се върнала и отново сѣднала до него, само още по-близо отъ колкото напредъ.

Гостенина, както се виждало, билъ упоенъ отъ блаженство и като се усмихвалъ непрестанно погледвалъ на нея мълчешката.

— Да, да ! не всички, не всички сж порочни ! . . . повтарялъ той и като се попримѣквалъ още кѣмъ нейъ хваналъ ѣ за ръката.

Мариго не си дръпнала ръката.

— О, кирия Мариго ! извикалъ той пакъ : какъ трѣба да е щастливъ вашиятъ мѣжъ и какъ му завиждамъ азъ ! . . .

Мариго дълбоко и печално въздѣхнала.

— Вие въздишате, царица на хубостьта ? ! . . .

— Вие сте нещастни ? попиталъ той горѣщо.

— Мой мѣжъ е много вискаджия и недовѣрчивъ . . . и даже сега . . .

Какво ? ! какво сега ? ! уплашено попиталъ мѣдрецътъ.

(Слѣдва.)